

Gnistrende gretten

TEKST

Liv Jørgensen

PUBLISERT 1. mai 2006

Ikke før var kjøttdeigen ødelagt, spekepølsa gravlagt og enhver E.coli-bakterie sendt på dør, før meldingen kom om at stadig flere blir syke av vann fra springen. Innimellom hadde vi fått vite om at Legionella-viruset nærmest klør etter å gå i strupen på enhver sakesløs nordmann med tilgang til dusjkabinett.

«Livet er en risikosport. Det er overhodet ingenting for pyser»

Livet er en risikosport. Det er overhodet ingenting for pyser. Og den som sier at det hjelper med godt humør, er på bærtur.

Tvert imot kan det være sunt å legge an en gretten mine i det daglige, til nød beholde et stivnet smil i hverdagen, som forfatteren Didrik From jr en gang anbefalte i fordums Dusteforbundet. Dette har vi nå vitenskapelig belegg for. Nyheten om at vi kan bli syke av å smile kommer fra Frankfurt, bare det en humørdempende og formodentlig helsebringende opplysning. På universitetet i Frankfurt sleper professor Dieter Zapf seg rundt, og her har en rekke psykologer funnet ut at folk som må smile på jobben, blir lettere syke enn andre – det gjelder for eksempel flyselskapenes kabinansatte og annet servicepersonell, ifølge NTB.

– Hver eneste gang en person må undertrykke sine virkelige følelser, får det negative følger for denne personens helse, hevder Zapf, muligens med et tungt sukk.

Var det noen som sa at forskning ikke er nyttig? Frankfurt-studien åpner for skjellsettende muligheter i det sosiale livet. Det er bare å gni seg i henda og henge med geipen, for blir de serviceansatte smilesyke, blir vi det vel, vi andre også. Fra nå av får det være slutt på den dannede tonen i samtaler med for eksempel Telenor. Aldri mer «God dag, mitt navn er...» – ha! – nå blir det å snakke rett fra lever'n: «Din hersens gjøk, hold smella på'ræ og bare lever det Internettet», kan være en grei åpning på klar, enveis kommunikasjon.

«Bare legg penga på bordet og skriv under, ellers får du kaffen i trynet,» kan være en passende innledning for å beholde helsen under vårens lønnsforhandlinger, og en glad morgenhilsen som «hei» bør snarest byttes ut med for eksempel «fytterakker'n» på ethvert arbeidssted. Alternativet er utsikten til langvarige stressproblemer og et forkvaklet sjelsliv.

Det kan vi ikke ha noe av. Vi vil jo helst leve lenge og være hoppende friske i tiår etter tiår. Væpnet med professor Zapfs studier i marken og inngående kunnskap om alt som ellers truer, står vi nå bedre rustet enn noen gang i kampen for et uendelig langt og sunt liv.

Det er bare å gå hjem. Der gjelder det å fylle kjøleskapet med rensset vann på flaske, fylle skapene med knekkebrød, Stabburet leverpostei og annen garantert varmebehandlet, hermetisert mat, slå på TV'n og ellers forholde seg rolig. Det er knapt nødvendig å minne om risikoen ved å innta egg, kylling, krydder, sprøytebehandlede grønnsaker, oppdrettsfisk og andre uhumskheter. Kreftfaren ved soling er velkjent, og trafikkfaren på veiene et dødbringende faktum.

Kan vi så la være å smile i utide, ser fremtiden riktig lys ut. Moro blir det ikke, men vi kan ikke få alt heller. På den annen side: nå får alle tid til for eksempel å lese samtlige tolv bind av Marcel Prousts «På sporet av den tapte tid».

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 43, nummer 5, 2006, side 517

TEKST

Liv Jørgensen